

sikkert at holde Skatten paa det fikserede Beløb, medens man lader Værdien stige uhindret uden at den baandlægges. Men et saadant Forhold forekommer mig i højeste Grad urimeligt. Jeg ser derfor ikke rettere, end at, naar der skabes Værdier ganske særlig i Kraft af kommunale og statslige Foranstaltninger, maatte man fra Statens og Kommunens Side — her er jo Tale om Kommunen — kunne paalægge disse Værdier ikke alene en Skat, men man maatte ogsaa kunne kræve en vis Del af den Værdistigning indkasseret — i dette Tilfælde — i Kommunens Kasse. Jeg synes, at det er saa meget mere mærkeligt, at man ikke har foreslaaet noget saadant, som disse Tanker slet ikke er ukendte for den højtærede Indenrigsminister; vi erindrer saaledes, hvorledes den højtærede Indenrigsminister i næstforrige Samling fremsatte et Forslag om Grundværdistigningsskat i Garnisonsbyerne. Den højtærede Indenrigsminister var paa det Tidspunkt, jeg havde nær sagt: lovlig graadig, idet han ikke alene krævede visse Procent af Værdistigningen, men ogsaa en Del af selve Værdistigningsbeløbet indbetalt til Statskassen. Her er det et ganske anderledes beskendent Beløb, nemlig kun 2 pCt. af Værdistigningen, som kræves til Kommunens Kasse. Det forekommer mig derfor, at man fra Mindretallets Side i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har været ganske overordentlig beskendent i sit Krav, og at den højtærede Indenrigsminister ikke alene vilde have handlet klogt, men ogsaa ganske overordentlig fremsynet, hvis han havde taget disse Tanker med ind i det fremsatte Lovforslag.

Imidlertid er Forholdet dette, at naar man ikke ønsker at reformere, ikke ønsker at ændre ved de bestaaende Forhold, men vil over paa et fuldstændigt nyt Grundlag, saa indeholder dette Forslag ganske sikkert en Forbedring frem for det bestaaende. Jeg kunde, som sagt, have ønsket, at man var blevet paa det bestaaende Grundlag og havde reformeret derpaa, men naar man ikke vil det, saa indrømmer jeg, at det Forslag, som her er fremsat, indeholder en Forbedring, og jeg skal da for mit Partis Vedkommende tilsige Støtte til en Gennemførelse af Forslaget, men jeg haaber saa til Gengæld, at man ogsaa vil tage de Tanker, jeg her har fremsat, under velvillig Overvejelse i det Udvalg, der nu bliver nedsat.

Christiansen: Det forekommer mig, at man af den Tale, som det ærede 10de

kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) holdt, maatte faa det Hovedindtryk, at det eneste, som bevægede ham til at tage venligt paa Forslaget, var den Omstændighed, at det var kommet som et Ønske fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Den ærede sidste Taler (Vejstrup) har allerede gjort opmærksom paa, at det kun er med delvis Ret, at man kan sige noget saadant, idet, saa vidt jeg husker, kun 8 af en Forsamling paa 15 Medlemmer har givet dette Lovforslag Medhold og indsendt det til Ministeriet med Anmodning om at faa det ophøjet til Lov. I Virkeligheden har dette store Mindretal i Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke ønsket Lovforslaget fremsat med det Indhold, det har her, ikke fordi man ikke i og for sig anerkender Princippet i det, men fordi man savner det Supplement, som den ærede sidste Taler omtalte, nemlig en Grundværdistigningsskat løbende sideordnet med Ejendomsskyldbeskatningen. Selv om man vil henvise til, at Ejendomsskyldvurderingen og Ejendomsskylden i og for sig indeholder et rigtigt Princip, betyder det dog ikke det samme for Kommunekassen. Hvis en Ejendom f. Eks. i dette Øjeblik er 100,000 Kr. værd, vil Skatten blive 565 Kr.; hvis den om 10 Aar vurderes paa ny og som Følge af, at en eller anden offentlig Foranstaltning som f. Eks. et Sporvejscentralanlæg er lagt et eller andet Sted, er steget 10,000 Kr. i Værdi, skal Kommunen ganske vist have 56 Kr. mere i Skat. Men hvis man f. Eks. fulgte det Forslag, som Københavns Kommune i sin Tid indsendte om en Værdistigningsskat som Supplement til dens Ejendomsskat, vilde Frederiksberg Kommune i dette Tilfælde i Stedet for at faa en Forøgelse paa 56 Kr. faa 200 Kr. Det er jo rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at de, der vil komme til at nyde godt af dette Lovforslag, vil blive Grundejerne ude paa Frederiksberg. Lejerne vil ikke mærke det, Huslejen vil stige som Følge af Byens Udvikling, og dernæst vil ganske naturligt de direkte Skatter stige. Hvis jeg for mit Vedkommende vilde se snævert københavnsk paa Sagen, erkender jeg, at saa kunde jeg kun ønske dette Lovforslag vedtaget, fordi det vilde medføre, at Grundejerne i Tidens Løb vilde faa en betydelig Lettelse, hvorimod de øvrige Skatteborgere gennem den direkte Skat maatte bære de forøgede Udgifter, som den voksende Kommune bestandig kræver. Jeg synes, at det er urimeligt, og at det Mindretal paa Frederiksberg har Ret, som mener, at det foreliggende Lovforslag burde